

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรมมีผลกระทบทั่วถึงอย่างรวดเร็ว บุคคลในสังคมต้องติดต่อ พบปะ เพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่ง ในการสื่อสารความรู้สึกรู้สึกนึกคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกันในการศึกษาหาข้อมูลความรู้และถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ แก่กันในด้านเศรษฐกิจภาษาที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเจรจาต่อรองด้านการค้าและการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพดังนั้นภาษาต่างประเทศจะช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างชนชาติไทยและชนชาติอื่นเพราะมีความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีความเข้าใจและภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลก (กรมวิชาการ, 2545:1) ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งที่ทั่วโลกใช้ในการสื่อสารเป็นภาษาสากล และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงชั้นมัธยมศึกษา ผู้เรียนควรมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2544:1) ซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2545:2) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่นเนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อให้ได้ความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เป็นการเรียนภาษาเพื่อให้สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวัน และการงานอาชีพ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2545:2-3) ได้กำหนดองค์ความรู้ของสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไว้เป็นแต่ละช่วงชั้นและในช่วงชั้นที่ 3 ได้กำหนดให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียนในหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเองครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและสวัสดิการ การซื้อขาย

ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีภายในวงคำศัพท์ 2,100-2,250 คำ หากผู้เรียนจบการศึกษาภาคบังคับจะสามารถนำความรู้ทักษะต่าง ๆ ไปใช้ในการศึกษาระดับที่สูงขึ้นและในการประกอบอาชีพตามความมุ่งหมายของหลักสูตรต่อไป

ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับโรงเรียนมีปัญหามากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับภูมิภาค มีผู้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้เด็กไทยมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษต่ำกว่ามาตรฐานดังเช่น ทิพวรรณ มาแสง (2521:31-32) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยด้านที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียนคือนักเรียนขาดความกระตือรือร้นและขาดแรงจูงใจในการเรียน นักเรียนขาดการฝึกฝนตนเองทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัญหาทางบ้านไม่มีเวลา นักเรียนมีพื้นฐานทางด้านภาษาไม่ค่อยดี และนักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อภาษาอังกฤษสอดคล้องกับดวงพร หนูพงษ์ (<http://www.culi.chula.ac.th>, 2548) ที่ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดนครราชสีมา พบว่าสภาพปัญหาด้านตัวนักเรียนคือนักเรียนไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ ขาดความอดทนในการฝึกใช้ภาษา นักเรียนมีความรู้พื้นฐานทางภาษาไม่เพียงพอ นอกจากนี้ พวงเพ็ญ อินทรประวัตติ (2520:33) ยังได้กล่าวถึงอุปสรรคในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลายประการเช่น ครูผู้สอนขาดความรู้ ความสามารถในการเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษและการมีจิตวิทยาสูง ทำให้ขาดการปูพื้นฐานในระดับประถม เมื่อไปเรียนในระดับมัธยม ครูมัธยมก็ต้องแก้ไขปัญหาล้วนด้านตัวนักเรียนพบว่านักเรียนมีโอกาสดูภาษาภาษาอังกฤษเพียงในช่วงชั่วโมงเรียนเท่านั้น เมื่อนักเรียนออกจากห้องเรียนก็พูดแต่ภาษาไทยจึงเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กไทยไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ สอดคล้องกับอัญชลี ดวงกลาง (2536:35) ที่กล่าวว่าอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรสิ่งนี้เป็นเพราะ ครูไม่ถนัดการสอนภาษาอังกฤษ ขาดความชำนาญในการออกเสียง ขาดเทคนิคการสอน ขาดความมั่นใจ ครูมีชั่วโมงสอนมาก มีงานพิเศษนอกเหนือจากการสอนมาเป็นเหตุให้ไม่มีเวลาในการเตรียมการสอนและอุปกรณ์การสอน นักเรียนขาดความพร้อมเช่นมีปัญหาด้านสติปัญญา ไม่เห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ จึงไม่สนใจเรียน นอกจากนี้หน่วยศึกษานิเทศน์สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี จังหวัดพังงา จังหวัดแม่ฮ่องสอนและจังหวัดเชียงใหม่ (2540:49) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่าครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ได้จบวิชาเอก/โทภาษาอังกฤษโดยตรง จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนจากการทดสอบการสนทนา ตอบคำถามในด้านต่าง ๆ ในภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ เช่นเดียวกับสุชาดา ปุณฺณ (2543:54) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา

จังหวัดกำแพงเพชรพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้แบบทดสอบของกรมวิชาการ ปัญหาที่พบคือเด็กนักเรียนเป็นชาวเขาขาดความพร้อมและทักษะในการพูดภาษาไทย จึงทำให้ขาดความสามารถ และความพร้อมในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเปรียบเสมือนภาษาที่ 3 ของเด็กที่ใช้ภาษาถิ่น นอกจากนี้ประพาสน์ พุทธิประภา (หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน, 14 พ.ย. 2547:5) ยังกล่าวว่าความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในโรงเรียนรัฐบาลและมหาวิทยาลัยไทยอยู่ในระดับอ่อน สมควรฟื้นฟูปรับปรุง โดยมุมมองของนักวิชาการสอนภาษาอังกฤษ Richard Watson Todd พบว่ามีข้อบกพร่องเพราะขาดองค์รวมไม่สามารถแยกส่วนและโยงส่วนได้

ปัจจุบันมีการศึกษาและวิจัยอย่างแพร่หลายเกี่ยวกับหน้าที่ของสมองมนุษย์ทำให้ทราบว่าสมองมนุษย์อาจแบ่งได้เป็นสองซีก แต่ละซีกทำหน้าที่ในการคิดที่ต่างกันคือสมองซีกซ้ายเป็นความสามารถทางภาษาและการคิดเชิงวิเคราะห์ ส่วนสมองซีกขวาเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ซึ่งจะสามารถแสดงออกหรือบอกให้ผู้อื่นทราบได้ต้องเกิดจากการรวบรวมวิเคราะห์และหาถ้อยคำของสมองซีกซ้าย ดังนั้นผู้ที่จะสามารถทำประโยชน์ต่าง ๆ แก่มนุษยชาติอย่างมหาศาลได้ก็คือผู้ที่ได้รับการพัฒนาสมองทั้งสองซีกอย่างเหมาะสม (เกียรติวรรณ อนาคตกุล, 2536:39) ซึ่งสอดคล้องกับครองแผน ไชยชนะสาร (ม.ป.ป.:13) ที่กล่าวว่า ศักยภาพในการเรียนรู้ของมนุษย์นั้นขึ้นอยู่กับการทำงานร่วมกันของสมองซีกซ้ายและซีกขวาอย่างสอดคล้องประสานและเมื่อใดก็ตามที่สมองทั้งสองซีกไม่สามารถถ่ายรับการทำงานอย่างลื่นไหลหรือว่าการทำงานของสมองทั้งสองซีกอยู่ในสภาพที่ขาดคุณภาพ จะส่งผลกระทบต่อการทำงานของกระบวนการเก็บข้อมูลและนำข้อมูลของสมองมาใช้ ทำให้เราไม่สามารถจดจำข้อมูลใหม่ ๆ และนึกถึงข้อมูลเก่า ๆ ได้ จึงทำให้กระบวนการเรียนรู้เกิดปัญหาเนื่องจากไม่สามารถจดจำอะไรได้เลย นอกจากนี้สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์ (2541:1) กล่าวว่าการพัฒนาด้านปัญญาเป็นการปลูกฝังและพัฒนาการคิดของผู้เรียนให้มีคุณภาพหรือมีการพัฒนาความสามารถในการคิดระดับสูง คนที่มีคุณภาพการคิดที่ดีจะมีสมรรถภาพทางสมองที่ดี ดังนั้นการจัดการศึกษาเพื่อจะพัฒนาคุณภาพการคิดจะต้องพัฒนาหรือส่งเสริมสมรรถภาพทางสมอง ควบคู่กับวิธีการคิด

โทนี บูซาน (2541:117) และสมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์ (2541:1) กล่าวว่าผังความคิด (Mind Map) เป็นการนำทฤษฎีของสมองไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ ซึ่งโทนี บูซาน นักการศึกษาชาวอังกฤษเป็นผู้ริเริ่ม โดยพัฒนามาจากการบันทึกแบบเดิมที่บันทึกด้วยอักษรเป็นบรรทัด เป็นแถว ใช้ปากกาหรือดินสอสีเดียว มาเป็นการบันทึกด้วยคำ กุญแจ ภาพ สัญลักษณ์แบบแผ่เป็นรัศมีรอบๆ ศูนย์กลาง และใช้สีสันทัน เราสามารถใช้ผังความคิดในการเรียนการสอน และใช้ในการวางแผนการตัดสินใจ การเตรียมพูดในที่สาธารณะ การแก้ปัญหา เขียนบทความและช่วยจำ เพราะผังความคิดเป็นการทำงานร่วมกันของสมองซีกซ้ายและสมองซีกขวาได้อย่างสมดุลกันโดยสมองซีกซ้ายทำ

หน้าที่วิเคราะห์คำ สัญลักษณ์ ตรรกวิทยา สมอชกขวจะทำหน้าที่ในการสังเคราะห์รูปแบบ สี่รูปร่าง

โทนี บูซาน (ธัญญา ผลอนันต์, 2541:55-56) ได้เสนอว่าเราสามารถนำผังความคิดมาใช้ประโยชน์ในงานต่างๆ ได้มากมาย อาทิเช่นการจดบันทึก โดยทั่วไปคนส่วนใหญ่มักใช้การจดบันทึกตามแนวนอนหรือแนวตั้งทางเดียวตามส่วนของภาษานั้น ๆ เป็นเหตุให้ไม่ได้ประโยชน์จากการจดบันทึกอย่างเต็มที่ เนื่องจากไม่เห็นถึงจุดสำคัญและความสัมพันธ์ของเนื้อหาอย่างชัดเจน แต่ถ้าใช้ผังความคิดแล้วจะทำให้ผู้จดบันทึกเห็นจุดสำคัญและความเชื่อมโยงของเนื้อหา ที่มีความเป็นอิสระจนเกิดความเข้าใจในเนื้อหา นั้น ๆ มากขึ้น ซึ่งกรแก้ว แก้วคงเมือง (2545:69) ได้ศึกษาผลของการฝึกสร้างแผนผังทางปัญญาที่มีต่อความเข้าใจและความคงทนของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมวัดสีตารามจำนวนทั้งหมด 52 คน สุ่มออกเป็นกลุ่มทดลอง 24 คน และกลุ่มควบคุม 28 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมเช่นเดียวกับสุริย์พร รักษาพร (<http://school.obec.go.th/resdata/49/thai5.doc>) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิคผังความคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความและมีเจตคติต่อการอ่านจับใจความหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง นอกจากนี้ จิรพรรณ จิตประสาท (2543) ได้ศึกษาการใช้ผังความคิดและการบริหารสมองในการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนดอนชัยวิทยากลุ่มโรงเรียนบ้านกาศ อำเภอมะเขเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากได้รับการสอนโดยใช้แผนการสอนที่เน้นผังความคิดและการบริหารสมองสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของดุสิต พรหมชนะ (2546:70) ที่ศึกษาผลการใช้แผนการสอนที่ส่งเสริมกระบวนการสร้างแผนผังความคิดในด้านความสามารถในการคิดและการสร้างองค์ความรู้ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ในเนื้อหาจากการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและนำเทคนิคการเขียนแผนผังความคิดไปประยุกต์ใช้กับวิชาภาษาอังกฤษและวิชาอื่น ๆ ตลอดจนนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

ผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2548 (หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, 2549:15) พบว่าคะแนนทุกวิชาของเด็กทั่วประเทศที่เข้าสอบเมื่อคิดค่าเฉลี่ยแล้วมีผลต่ำกว่าร้อยละ 50 และในวิชาภาษาอังกฤษ จากจำนวนผู้เข้าสอบ 317,507 คนได้คะแนนต่ำสุด 1 คะแนน สูงสุด 97 คะแนน และมีค่าเฉลี่ย 30.18 คะแนนและจากการประเมินผลระดับชาติ (National Test) ในปีการศึกษา 2548 จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้รับการประเมินให้อยู่ในระดับควรปรับปรุงเกือบทุกสาระโดยเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และในปีการศึกษา 2549 การประเมิน

ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีจำนวนผู้เข้าสอบ 11 คน ผลการประเมินพบว่าจากคะแนนเต็ม 40 คะแนน นักเรียนสอบได้คะแนนต่ำสุด 1 คะแนน สูงสุด 8 คะแนน และมีคะแนนเฉลี่ย 4.73 คะแนน และพบว่านักเรียนมีคะแนนอยู่ในระดับปรับปรุงทั้งหมด นอกจากนี้ผลการประเมินจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) โรงเรียนบ้านแพะพิทยาระหว่างวันที่ 27-29 ธันวาคม 2547 ปรากฏผลว่า ครูยังมีจุดด้อยในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งปัญหาที่พบเกิดจากนักเรียนไม่เห็นความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษคิดว่าไม่มีความจำเป็นในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันที่นักเรียนพูดภาษาถิ่นคือภาษากะเหรี่ยง นักเรียนจึงใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จึงทำให้ไม่ค่อยตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษ ไม่ฝึกทักษะต่าง ๆ ตามที่ครูผู้สอนแนะนำ เช่น การท่องศัพท์ การทำความเข้าใจกับหลักไวยากรณ์ต่าง ๆ ความแตกต่างของภาษาอังกฤษกับภาษาไทยในเรื่อง เสียง คำ ประโยคต่าง ๆ ไม่ฝึกออกเสียง ฯลฯ จึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ ขาดทักษะในการสื่อสารไม่ค่อยจดจำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากครูผู้สอน มีความจำระยะสั้น ๆ ไม่คงทน ส่วนด้านการคิดวิเคราะห์ยังอยู่ในระดับต่ำ นอกจากนี้นักเรียนยังมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเนื่องจากไม่ค่อยได้ใช้ในการดำรงชีวิตของนักเรียน

โรงเรียนบ้านแพะพิทยาคมเดิมชื่อโรงเรียนบ้านแพะ ได้รับการอนุมัติให้เปลี่ยนชื่อเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2548 ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านกาศ อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 เปิดให้บริการตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2550 มีนักเรียน 224 คน แต่ละชั้นมี 1 ห้องเรียน รวมทั้งหมดมีจำนวน 11 ห้อง

ครูในโรงเรียนมีจำนวน 11 คน มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท 1 คน ปริญญาตรี 10 คน และกำลังศึกษาระดับปริญญาโท 3 คน นักการภารโรง 1 คน อายุเฉลี่ยของครู 42 ปี ประสบการณ์ของครูโดยเฉลี่ย 17 ปี

ลักษณะของชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ เป็นชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง มีประชากรประมาณ 800 คน ร้อยละ 90 นับถือศาสนาพุทธ ส่วนที่เหลือนับถือศาสนาคริสต์ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ฐานะประชากรค่อนข้างยากจน มีรายได้ประมาณ 3,000 บาทต่อคน ต่อปี

เนื่องจากโรงเรียนบ้านแพะพิทยาคมเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เปิดสอน 3 ระดับคือ ระดับปฐมวัย ระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนในระดับปฐมวัยและระดับประถมศึกษาเป็นนักเรียนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านแพะ ส่วนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนในเขตบริการของโรงเรียนบ้านแพะพิทยาคม ประกอบด้วย 7 หมู่บ้านดังนี้ หมู่ 2 บ้านสบหาร, หมู่ 3 บ้านแพะ, หมู่ 4 บ้านแม่หาร, หมู่ 5 บ้านแม่ด้อยใต้, หมู่ 6 บ้านห้วยหลวง, หมู่ 7 บ้านแม่ด้อยเหนือและหมู่ 11 บ้านป่าหมาก นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จึงเป็นนักเรียนที่

เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนบ้านแพะพิทยาจำนวน 11 คน และเป็นนักเรียนที่จบจากโรงเรียนต่าง ๆ ในเขตบริการของโรงเรียน จำนวน 29 คน

ดังนั้นด้วยสาเหตุต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นฝึกรวมความคิดในชั้นสอนและขั้นสรุปบทเรียนเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวและพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้คือ

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หน่วยการเรียนรู้เรื่อง All about me ที่เน้นฝึกรวมความคิด
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นฝึกรวมความคิดและการสอนแบบปกติ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นฝึกรวมความคิด

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแพะพิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 40 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 20 คน กลุ่มควบคุม 20 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น วิธีสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นฝึกรวมความคิด และวิธีสอนตามแผนปกติ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และ ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่เรียน โดยแผนการจัดการเรียนรู้เน้นฝึ ความคิด

3. ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยคือเนื้อหาในสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 หน่วยการเรียนรู้เรื่อง All about me จำนวน 10 แผน เวลา 20 ชั่วโมง

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการเรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นฝึ ความคิดสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเรื่อง All about me ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ฝึความคิด หมายถึง ความคิดเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งของสมอง โดยแสดงออกมา ในลักษณะการเขียน เชื่อม ต่อ โยง ของคำ ภาพ สัญลักษณ์และสี

ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน โดยใช้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นฝึความคิด

แบบวัดความพึงพอใจ หมายถึง แบบสอบถามความรู้สึก ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นฝึความคิด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นฝึความคิด หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่นำเทคนิคฝึ ความคิดมาใช้ในชั้นสอนหรือชั้นสรุปบทเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ไม่ได้นำเทคนิคฝึ ความคิดมาใช้ แต่นักเรียนสรุปเป็นบรรทัดเป็นแถวตามปกติ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้ผังความคิดในการจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และสาระการเรียนรู้อื่น
2. เป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับพัฒนาการเรียนรูของผู้เรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่